

Resebrev 6 - långliggare med socialt umgänge (30/11 2008)

Bosse nyttjar vår nyinköpta grill

Denna månad var vi inte långseglare utan långliggare då vi låg stilla i Puerto Mogán.

Äntligen fick vi tid att göra det vi i alla år drömt om, nämligen måla och skriva.

Utöver det så var en del praktiska saker att göra, vi gjorde lite utflykter och vi har haft ett mycket socialt liv. Dels långseglare emellan men vi fick också flera besök av landkrabbor på semester här i området, både väntade och oväntade. Det är alltid lika kul när det knackar på båten och man ser ett bekant ansikte, helt oväntat, på bryggan. De har oftast följt oss via hemsidan.

Vi har bl.a. haft mäklare från Göteborg som varit här tre veckor nu i november. De har haft sin GP eftersänd och den har vi sedan fått arva, lyxigt för oss med Göteborgs-Posten på frukostbordet varje dag (tack för det Jan-Erik & Ing-Britt).

En dag tog vi bussen upp till byn Mogán, som ligger 8 km upp i bergen. En liten by som ligger i en bördig dal där man odlar avokado och papaya. Ganska snabbt ser man det som finns att se men vi hittade ett jättemysigt kombinerat galleri och bar, Art Bodega. Mitt i lokalen stoltserade en riktigt stor vedeldad ugn. Här åt vi nybakat bröd!

Art Bodega i Mogán

Den härliga ugnen där brödet bakades

En sak som är trevlig här i Puerto Mogán är alla olika fiskar som simmar inne i hamnen. Hela vägen ned genom Europa har vi bara sett fullt av tjockläppad mulle i alla hamnar, ibland så många att det nästan blivit äckligt vid lågvatten. Här finns det många färgglada "akvariefiskar" och flera stycken baracudor bl.a. En dag såg vi t o m en liten rocka!

Lika trevliga är inte de fula bryggorna som är belagda med fyrkantiga plastbrickor, som lätt spricker, lagda på en målad järnkonstruktion. Vi har frågat och vet inte riktigt om det stämmer, men det sägs att hela hamnområdet, med de små låga husen, står på arrenderad mark. Längden på arrendet varierar med uppgiftslämnaren men 50 år är en siffra och det har nu gått 25 år. Därför gör man inga nyinvesteringar utan underhåller noga allting och extra plastbrickor till bryggorna har man väldigt gott om. Man är mycket noggrann och

målar och fejar hela tiden men det har ju hänt en del sedan anläggningen byggdes 1983. En sak som inte riktigt håller måttet idag är toaletter och duschar. Framst skulle det behövas fler, det finns bara fyra, och även om det är rent och fint håller det inte dagens standard. Tack och lov är båtarna rätt stora idag och har egna duschar!

Så länge Helénes föräldrar var kvar besökte vi anläggningen på Anfi flera gånger. Vi hade t.o.m. en heldag som turister vid poolen där!

ARC-båtar med flaggspel, fyllde hamnen i Las Palmas

Ett par gånger har vi tagit bussen till Las Palmas för att hälsa på seglarvänner. Sista gången var strax innan deras avsegling. 23 november gick starten i ARC-rallyt (Atlantic Rally for Cruiser) med nästan 250 båtar som satte kurs mot St. Lucia. De flesta har legat i Las Palmas 2-3 veckor före starten och bunkrat, gått på seminarier och umgåtts. Alla båtar besiktigas ur säkerhetssynpunkt och många behöver komplettera någon detalj vilket man har alla möjligheter att göra i Las Palmas där alla affärer finns.

21 november nåddes vi av beskedet att nu var det dags för vår hund Måzart att somna in. Redan när vi stack iväg så levde han "på övertid" så det var inte oväntat men det gör lika ont ändå. Denna underbara, älskade hund som gett oss så mycket! Tack och lov att vi var hemma i oktober och fick kramat om honom en extra gång.

Våra vänner Håkan och Ulrika var, tillsammans med sina barn, i Puerto Rico en vecka och kom och hälsade på oss. De var också med oss ute en dag och seglade med stopp för lunch och bad för hela tjejgänget, dvs Ulrika och barnen. Precis som när Helénes föräldrar var med, fick vi en strålande fin dag på havet.

Här ska det badas! Ulrika var först i

Vår gasol har länge varit på upphållningen men inte tagit slut helt. Till slut orkade vi inte vänta längre utan hyrde bil och stuvade in våra gasolflaskor. Här på Gran Canaria finns nämligen en depå som fyller våra besvärliga, svenska flaskor. Vi hade tidigare hört att i Portugal var det lätt att fylla dessa men där sätter en ny lag från januari 2008 stopp för det, de får helt enkelt inte fylla några flaskor längre. I Spanien fungerar det fortfarande och vi fyllde senast i La Coruña. Även på Gomera skall det finnas en depå. Gasdepån här på Gran Canaria ligger nästan granne med IKEA så även där blev det ett besök. Där köpte vi bl.a. vit glögg från Blossa, pepparkakor och ädelost. Salt godis hade de också!

I området vid flygplatsen finns flera stora shoppingcenter och äntligen fick vi köpt en tryckkokare, något vi pratat om redan innan vi startade vår segling, men fått tips om att man skulle vänta med till man kom till Spanien. Vi tittade i Las Palmas häromveckan men där var de t o m dyrare än hemma! Nu hittade vi en som såg oerhört gedigen ut med två kastruller, 4 och 7 liter, och detta till ett facilt pris. Tanken är ju att kunna laga "allt i ett", kunna

laga snabbt och framför allt kunna konservera kött m.m. själv inför överseglingar. Nu skall det testas!

Efter att alla inköp var avklarade så blev det utflykt. Vi har varit på Gran Canaria, och bilat runt, förut så den här gången blev det inte de vackra, dramatiska bergen på nordvästra och norra delen av ön.

Molnigt och småkylligt uppe i bergen, men fantastiska vyer!

Vi åkte istället in i Telde och besökte en stadsdel som heter San Francisco där alla hus är gröna och vita. Därefter gick färden via Valsequillo - San Mateo - Tejeda - San Bartolome de Tirajana, så att vi åkte runt Pico de las Nieves, Gran Canarias högsta berg, 1949 meter högt och beläget i princip mitt på ön. Otroligt slingrande serpentinvägar tog oss upp till ca 1 500 meter över havet. Här bjöds det på fantastiska vyer över dramatiska dalgångar och läckra bergsformationer innan vi så småningom åkte ner mot Maspalomas och sydkusten.

Lunch åt vi i en liten bergsby och för första gången på länge så frös vi! Uppe på dessa höjder blir det rå luft när dimman rullar in.

Bosse har under sista tiden målat och testat lite olika motiv och tekniker, totalt har det blivit ett 10-tal bilder. Själv har jag lagt tid på skrivandet och tagit fram en hel del fakta, skapat ordning i struktur och innehåll och jobbat på ett demomaterial. Tanken är att göra något kapitel klart, kompletterat med en kortfattad beskrivning av resten, som jag skall skicka iväg till några förlag för att se om det finns något intresse.

Ett smakprov på Bosses målning

Allt finns med i paketet, bara att börja sy!

Så här den 30 november så är det första advent. Här i solen får man ingen direkt julkänsla men, precis som i Sverige, hänger julskyltningen uppe vid gator och torg och affärerna laddar med julmat. Advent verkar inte vara något man firar så vi var ensamma om att ha adventspresent denna morgon! Från Seawind hade vi fått ett paket att öppna idag. Gissar att de räknat ut att det tar oss ett par veckor att brodera denna tomte så att den kan hänga uppe till jul!

Efter drygt en månad i hamn kan vi konstatera att vi trivts alldeles förträffligt här i Puerto Mogán som i våra ögon är den bästa hamnen här för den som vill stanna en tid. Vi har kollat flera av hamnarna på Gran Canaria men ingen av dem har motsvarat vår och varje gång vi kommit hem igen har vi blivit glada att vi bott just här. Här har vi känt oss trygga och vet många som lämnat sin båt här medan de rest hem en tid.

De små fina husen nere vid hamnen

Utsikt från vår sittbrunn

Här är dessutom ett helt fantastiskt klimat. November skall vara årets regnigaste månad här och temperaturen kan sjunka ganska rejält men vi har haft det bra.

Visst har det regnat på ön men inte här i sydvästra delen, däremot har det blivit lite kyligare i luften, speciellt på morgnar och kvällar.

Puerto Mogán är inte så stort men här finns det mesta man behöver, och allt finns på gångavstånd. Egentligen behöver man aldrig gå längre än till busstorget, om man inte vill, vilket tar max 5 minuter. Här är småskaligt och väldigt trivsamt med låga hus, fantastisk blomprakt och gott om vänliga människor. Här bor också en hel del spanjorer så det är inte svårt att hitta ställen som känns lite mera äkta och där man kommer i kontakt med lokalbefolkningen.

Vi hann också träffa en riktigt gammal kompis till Bosse. Pär, med sin Marie, lämnade hemmaön Orust för den varmare ön Gran Canaria en vecka under våra sista dagar här och de hälsade förstås på så vi fick ett par trevliga dagar ihop.

Och vad säger man när det knackar på båten och man får besök som läst på hemsidan att vi gillar kaffe så de har tagit med sig ett kilo Gevalia till oss? Tack Göran och Agneta! (Grannar till Helénes föräldrar på sommarstället i Grundsund som har följt oss på färden).

Men nu är det dags att röra på sig så nu går vi västerut för att utforska lite fler Kanarieöar.

